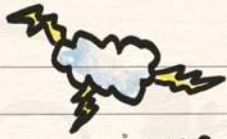

12/01

EN ZO DUIKT PAT VINALST OP IN MIJN DAGBOEK

FRIDA!
WAT FIJN
DAT IK IN
JE DAGBOEK
MAG...

HA HA HA
DAT DACT JE MAAR!
DIT IS GEWOON
AFLEVERING ①

VAN:

DE ROERIGE
AVONTUREN VAN

← RELMUIS

Vrijdag 13 januari, 19.17 uur, hoofd van Pat

Ik ben moe. Een week met acht uur lesgeven in 1C is veel vermoeiender dan ik had verwacht. Wat een klas. Nee, eigenlijk klopt dat niet. Het is vooral Frida die me koeioneert. Mohammad kijkt de kat uit de boom, maar hij steunt haar wel. Niet makkelijk.

Te bedenken dat ik na mijn terugkeer uit Peru zo blij was dat ik meteen werk vond. Een onverwachte interim voor een leraar die ze Omer noemen. Daar hoeven we wellicht geen tekeningetje bij te maken. Officieel gaat hij in april met pensioen, maar nu is hij ziek.

Dat snap ik.

María kan de verhalen over mijn klasje moeilijk geloven. Op het Peruviaanse platteland zijn de kinderen heel anders. Rustig en braaf. Na tien jaar lesgeven dacht ik dat ik het kon. Niet dus. Toch niet in mijn nieuwe klas. Ik heb eens gepolst bij de collega's maar niemand heeft problemen met 1C.

Zeggen ze.

Enfin, ik heb werk, en we kunnen eten. Al had ik me mijn entree anders voorgesteld. Ik had gedacht dat ze mijn aanspreking: 'Goedemorgen lieve kindjes' wel grappig zouden vinden, maar dat viel tegen. Ik had een mooie kennismaking voorbereid, dacht dat ik de jonkies zou kunnen boeien met wat toffe verhalen over Peru. Maar nee, ik moest meteen aan de tucht: niet door elkaar praten, laat elkaar nu eens met rust, zet die pet af, een beetje beleefd graag, ...

Orde en tucht zijn nu prioritair. Mijn gezag vestigen.

Vreemd dat ik er na een week al zo over denk. Ik moet hen als een legercommandant drillen. Tegen mijn zin en tegen mijn aard.

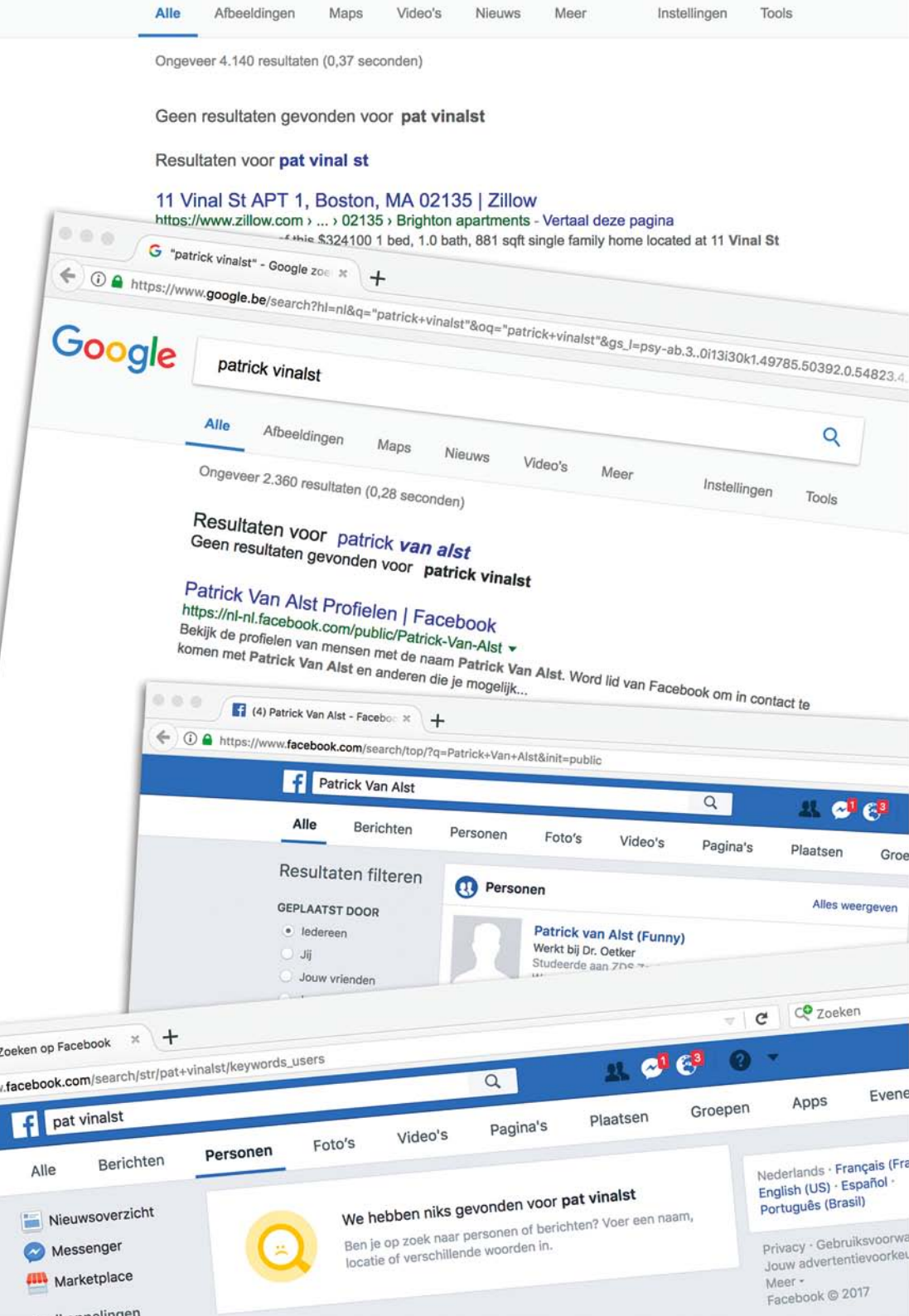
Dat ik veel werk zou hebben, had ik wel verwacht. Maar dat ik ook nog een toneelstukje zou moeten schrijven voor het afscheid van die ... Omer, dat had ik niet zien aankomen. Hoe begin ik daaraan?

Nu eerst Reimond maar eens in bed stoppen.

Zaterdag 14 januari, 10.32 uur

dag mindie hier is je nieuwe vriendje kijk eens zijn naam is zoro vanaf nu komt hij bij jou wonen zoro ik ga je in het hok bij mindie zetten veel plezier samen oei mindie waarom loop jij nu weg van zoro dat is niet nodig hij zal je geen kwaad doen en zoro waarom ga je niet even naar mindie toe vinden jullie mekaar niet leuk misschien het is wel de bedoeling dat jullie vriendjes worden hoor goed mindie snuffel maar eens aan zoro maar zoro waarom ruik jij zo aan de kont van mindie raar hoor hé wat nu je gaat toch niet vechten zeker oké ga dan maar weer een eind uit elkaar zitten zo heb ik het liever

Zaterdag 14 januari

Frida
mad
groot nieuws
pat vinalst besta nie 10:52

Frida
nergens te vinde google facebook
instagram 10:52

Frida
relmuis komt me de fiets nr school
jij moet hm achtervolge
dan wete we waar hij woont 10:52

Mohammad
vreemd 10:53

Mohammad
achtervolge kan nie want hij is altijd
vroeger weg dan wij 10:53

Maandag 16 januari, 10.03 uur

‘Zeg dames en heren, de wind zit erin, geloof ik,’ zuchtte Pat Vinalst.

De eerste twee lessen zaten er bijna op en daar was de leraar niet rouwig om. Hij moest voortdurend opmerkingen maken en zijn les onderbreken om het geroezemoes een halt toe te roepen.

‘Ik zou weleens les willen geven,’ zuchtte hij na de zoveelste opmerking.

‘Zou hij wel een diploma hebben?’ fluisterde Frida.

Mohammad schoot in de lach.

‘Mohammad, je vindt het grappig, geloof ik?’

De jongen schudde het hoofd, maar lachte nog harder. Frida liet haar pen tussen haar vingers rondjes draaien, en deed alle moeite van de wereld om ernstig te blijven. Het lukte niet. Zij en Mohammad kregen de slappe lach.

Op dat moment ging de bel.

‘Oké, deze les is ongeveer zestien keer onderbroken. Ik heb dus zowat tien minuten niet kunnen lesgeven, dat is in ons boek ... laat ons zeggen ... drie pagina’s. Volgende maandag overhoring over wat we vandaag hebben gezien en niet gezien. Ik bedoel: ook pagina’s zevenennegentig tot en met negenennegentig horen erbij. En nu pauze. Hup, allemaal als de wiedeweerga naar buiten.’

Iedereen stond op, pakte iets om te eten en te drinken en haastte zich naar buiten.

Frida stak haar hand op.

'Ja?'

'Het regent en waait hard, meneer.'

'Eh, ja dat klopt. En dan?'

'Wanneer het slecht weer was, hoefde ik niet naar buiten van Omer.'

'Je hebt toch een jas? Die kun je aantrekken. Er is een afdak. Geen probleem, toch?'

Frida's ogen schoten vuur.

'Ik ben gehandicapt, meneer.'

Pat trok zijn wenkbrauwen op.

'Je bedoelt dat je niet kunt lopen.'

Pat trok zijn jas aan en pakte zijn boterhamendoos.

'Wie in een rolstoel zit, is gehandicapt,' zei Frida bits.

'Jij kunt perfect je jas aantrekken, naar het schoolplein rijden, naar de wc gaan, en onder het afdak gaan staan. En nu naar buiten.'

Frida gromde iets en reed de klas uit.

DE ROERIGE AVONTUREN VAN RELMUIS ②

